

ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਫਲਸ਼ੈ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਮਨੇ
ਮੇਸਰਸ ਪਦਮ ਪਰਸ਼ਾਦ -ਰਤਨ ਚੰਦ ਦਿੱਲੀ, ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ
ਬਨਾਮ

ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ,

ਅਜਮੇਰ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1952 ਦਾ ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 22.

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI) ਸੈਕਸ਼ਨ 26-ਏ- ਧਾਰਾ 26A ਅਧੀਨ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਸਮਾਨ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਾਧਨ-ਕੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿਚਲੇ ਸਾਧਨ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਭਾਗ 26-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਡੀਡ ਜਾਂ ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸਮਾਨ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਇਹ ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਧਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਧਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (1) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ।

ਨਿਮੋ-ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ।

ਏ.ਐਨ. ਕ੍ਰਿਪਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਫਲਸ਼ੈ, ਜੇ. ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ) ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਕੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਜੋ ਜੁਬਾਨੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ 26ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੇ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ?"।

ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਪਦਮ ਪਰਸ਼ਾਦ-ਰਤਨ ਚੰਦ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1947 ਤੋਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਲ 1948-49 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ 31 ਮਾਰਚ 1948 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਦੋ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ, ਰਤਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਪਦਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 26ਏ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ 1950 ਦੀ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ 26 ਮਈ 1950 ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ

ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਪੀਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1948-49 ਅਤੇ 1949-50 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਾਂ ਸਨ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਲਾਭ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਜਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਸਾਲ 1948-49 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਰਥਾਤ ਡੀਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1947 ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮਿਤੀ. 10 ਅਪ੍ਰੈਲ 1950, ਧਾਰਾ 26ਏ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਠਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਯੰਤਰ (instrument) ਮਾਰਚ, 1948 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਾਲ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਨੇ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨਾਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਲਸੀ ਮਕੈਨੀਕਲ ਵਰਕਸ, ਨੰਦਪੁਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸ਼ਿਮਲਾ (1) ਵਿੱਚ ਕਪੂਰ, ਜੇ., ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਿੰਦੂ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਕੀਤਾ ਸੀ:---

"ਕੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੂਨ, 1944 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੁਬਾਨੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ, 1949-50 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਾਰਾ 26ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਸਿਰਫ ਮਈ, 1949 ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?"

ਅਸੀਂ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 26ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਫਰਮ ਜਿਸਦਾ ਗਠਨ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਲੇਖਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਸੀਂ, ਇਸ ਲਈ, ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁੱਧ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਕੀ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 26ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿਚਲੇ ਸਾਧਨ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਖਾਸ ਸਾਲ 1948-49 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਸਾਧਨ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 26A ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੀ ਦਰੁਸਤਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲ ਮੈਸਰਸ ਰਾਮ ਗੁਲਾਮ-ਮਦਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਜੀ-ਵਾਰਡ, ਦਿੱਲੀ, ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਕਿਸੇ ਰਸਮੀ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ", ਪਰ ਕੀ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਭਾਈਵਾਲ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਾ 26A ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਰਮ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ

ਹੈ, ਫਰਮ ਦੇ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡੀਡ ਜਾਂ ਸਾਧਨ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਫਰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਸਾਧਨ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਏ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਰਿਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਅਰਥ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਣ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਬਦਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਭਾਈਵਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ੇਅਰ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਬੇਲੋੜੀ ਕਠੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਈਵਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਈਵਾਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 26ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਕੋਈ ਡੀਡ ਜਾਂ - ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਉਸੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਫਰਮ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਇੱਕ ਪੱਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੈਵਾਲ ਦਾ ਹਾਂ ਵਿਚ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨਾਲ

ਫਰਮ ਪਦਮ ਪਰਸ਼ਾਦ-ਰਤਨ ਚੰਦ ਦੇ ਸਾਲ 1948-49 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਉੱਠਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਦਿਆਂਗਾ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Kirna Devi Translator